

tage det. Om Selvpensioneringsystemet, forsaavidt det foreligger i dette Lovforslag, har jeg udtalt, at jeg ikke anseer det for at være Eiden til nu at udtale mig nærmere derom, da Thingets Fleertal har viist sig villigt til at gaae ind derpaa. Hvad angaaer de Forslag, som jeg før yttrede mig imod, da maa jeg tilstaae, at den Indvending, jeg anførte som den væsentligste for mig til ikke at gaae ind paa disse Forslag, jo er fjernet ved, hvad den høitagtede Finantsminister sagde. Ministeren kan imidlertid ikke undre sig over, at vi ere komne til at antage noget Sligt; thi jeg huffer jo fra ffjor, da vi behandlede Sagen i det Større, hvorledes det da blev sagt fra min Side, og jeg troer ogsaa af den høitagtede Finantsminister som Medlem af Lønningsudvalget dengang, at man af Hensyn dertil maatte sætte Lønnen noget rundeltigere, end man ellers vilde gjøre. Det viste sig der, at Alle de, der hyldede dette Selvpensioneringsystem, meente, da man skulde fastsætte Lønnen for de Vedkommende, at den derefter maatte sættes noget høiere. Vi maatte altsaa gaae ud fra, at det er denne Tanke, der ligger paa Bunden af det Hele, og for de Embedsmænd, for hvilke der her ikke gives nogen ny Lønningslov, og for hvilke vi saaledes i den følgende Tid vilde komme til at forhandle om en Lønningslov, vilde man da, naar man her mener, at Selvpensioneringsystemet skal anvendes, komme til at sætte Lønnen høiere. Det var som en Forvaring herimod, at jeg ønskede en bestemt Erklæring af den høitagtede Finantsminister, at her ialfald ikke forelæa noget Saadant, og at vi derfor, naar vi komme til at forhandle om dette Spørgsmaal i Fremtiden, ikke kunne henvise hertil som Noget, der viser, at vi allerede ere komne paa den Tanke af dette Hensyn at forhøje Lønnen. Dette er saaledes forhindret, og jeg skal da henstille til det høitærede Thing, hvorvidt man vil vedtage disse tre Forslag, som jeg før mit Vedkommende nu ikke har saa meget imod, som jeg havde, førend jeg

havde hørt den høitagtede Finantsminister. Idet jeg altsaa udtaler dette, skal jeg ikke søge at indvirke paa de ærede Medlemmer, men ganffe henstille, hvorvidt man kan gaae ind paa disse Forhøielser, der ogsaa i andre Henseender forekomme mig at være for stærke; men, som sagt, Hovedsagen for mig til at være imod dem er fjernet.

Ordføreren: I Forbindelse med denne Udtalelse af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) maa jeg fremhæve den Erklæring af den høitærede Finantsminister, at Vedtagelse af den Forhøielse af Medhjælpsbeløbene, som Halvdelen af Udvalget har sluttet sig til, fra hans Side vil blive betragtet som Betingelse for, at Loven kan komme ud, hvorimod jeg ikke skjønner, at han med samme Bestemthed har modsat sig de Nedsættelser, som Udvalget er blevet enigt om at foreslaae under Nr. 17 og 20, og som jeg derfor fremdeles maa anbefale Thinget at vedtage. Den væsentligste Grund, hvorfor jeg paa Udvalgets Begne anbefaler Thinget dette, er, fordi jeg mener, at i alle Afdelinger af Ministerierne bør Medhjælpssummerne bestemmes paa samme Maade, hvilket ikke vil skee for de to af mig tidligere nævnte Afdelingers Vedkommende, dersom den fulde Forhøielse, som begjæres af Finantsministeren, bliver vedtagen. Altsaa med Hensyn til disse to Lønningsforslag, til hvilke Udvalget har tilladt sig at stille Underændringsforslag, maa jeg fremdeles anbefale Thinget at holde paa Underændringsforslagene, men hvad de øvrige af Udvalgets Halvdeel tiltraadte Forslag af den høitagtede Finantsminister angaaer, maa jeg ret indstændig anmode de ærede Medlemmer om ikke ved deres Afstemning at bevirke, at Loven ikke kommer ud, hvorved det vil forbindres, at en ikke uvæsentlig Besparelse for Statskassen i Fremtiden kan ventes. Naar jeg iøvrigt, da jeg sidste Gang havde Ordet, tillod mig at opgjøre et Regnestykke for de ærede Medlemmer, haaber jeg ikke, at det har